

holber, at der vil være Mulighed for derigennem at stifte Arbejde for Fabriker, Haandværk og Husflid, som man i disse Tider kan have Anledning til at holde paa.

Hvad angaar de øvrige Endringsforslag, skal jeg ikke dvæle ved dem; kun i Henshold til den højtærede Finansministers Udtalelse skal jeg sige: Jeg vil ogsaa ønske, at man ikke vil røre ved Vin, men vil forbeholde det til en samlet Endring, naar hele Vintolden i Forbindelse med Spiritusbestatningen kommer under Forhandling. — De formelle Endringer, som den højtærede Finansminister mente, ville være ønskelige, skulle vi tage under Overvejelse inden 3dje Behandling og derigennem se at faa dem afsluttede saa korrekt som muligt.

Breinholt: Den højtærede Finansministers Smødegaaelse af mine foregaaende Udtalelser var holdt i en saadan Form og med en saadan Hensynsfuldhed, at efter de Udtalelser, jeg i Dag har hørt fra andre ærede Taleres Side, føler jeg Trang til at bevidne min Taknemmelighed overfor den højtærede Minister. Jeg er tillige oprigtig glad ved at høre hans Udtalelser om en stor Del Endringsforslag i det foreliggende Affnit, Endringsforslag, som jeg i høj Grad interesserer mig for, idet jeg tror, at nagtet han indvendte adskilligt imod dem, kunde jeg dog af hans Udtalelser i det hele slutte, at hans Position — saaledes opfattede jeg det i alt Fald — navnlig overfor Endringsforslagene under Nr. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 20, 21, 22 og 25, altsaa i alt 14 Endringsforslag, er en saadan, at han mod dem ikke vil sætte nogen bestemt Modstand, og jeg tør vel derfor anse deres Vedtagelse som nogenlunde sikker, saa at jeg ikke behøver at opholde mig ved dem og dermed spilde det høje Tings Tid. Derimod er det mig ligesaa klart af den højtærede Ministers Udtalelser, at Kampen indensfor det foreliggende Affnit vil komme til at dreje sig om Endringsforslagene under Nr. 14, 16, 18 og 23 eller, kortere og forstaaeligere betegnet, om Cementtolden og Melletolden. Jeg skal derfor i det væsentlige holde mig i mit Gensvar til disse 2 Positioner, idet jeg dog skal tillade mig at forudsætte et Par Bemærkninger og dvæle et Øjeblik ved disse Udtalelser af den højtærede Finansminister til mit eller vel rettere Mindretallets almindelige Standpunkt i denne Sag. — Den højtærede Minister udtalte, at han maatte indrømme min Berettigelse til at hævde for Mindretallet, at dets Standpunkt ganske faldt sammen med det Standpunkt, Landstinget tidligere havde indtaget, men

— indvendte han — naar et saadant Standpunkt fastholdes, uden at der tages Hensyn til de i den senere Tid skete Forandringer, turde en saadan Fastholden ved det gamle Standpunkt være en saare tvivlsom For tjeneste. Han tilføjede endvidere, at den saade og rette Konservatisme snarere bestod i, at man gav de samme konervative Principper Anvendelse overfor de forandrede Forhold. Jeg har tilladt mig at referere, naturligvis ikke ordret, men jeg haaber at have gengivet den rette Mening i sammentrængt Kortshed. Den højtærede Minister gik derefter over til at vise, hvori disse forandrede Forhold bestod, hvilke Forandringer der vare foregaaede i Toldlovgivningen i vore Nabolande, hvorledes derved vor Industri fandt sit Marked forstyrret, og hvorledes alle disse Forandringer maatte være bestemmende for vor Toldlovgivning. Hertil vil jeg gerne tillade mig at bemærke, at allerførst med Hensyn paa det tabte Marked, det spærrede Marked, forekommer det mig, at først og fremmest er her eet nødvendigt: Det er, at vor Industri virkelig har haft et Marked at tabe, thi som bekendt kan man ikke tage Pøen fra koløs Mand. Raster man blot et flygtigt Blik paa vor sidste statistiske Angivelse af Landets Udførsel, vil man finde, at den samlede Værdi af denne Udførsel i 1889 har været 209 Mill. Kr. Heraf falder omtrent tre Fjerdedele alene paa 3 Grupper af Landbrugsprodukter, altsaa omtrent 149 Mill. Kr. Gaar man til at se paa vor Industris Udførsel, viser det sig, at den i det hele er ubetydelig og forholdsvis rent forsvindende. Der er ganske vist nogle enkelte Udførselsprodukter, som staa i Spidsen derfor, nemlig Tændstikker, finere Snebtekararbejde og Håndsker, men det er et Spørgsmaal, om ikke alene et eneste Biprodukt fra Landbruget, nemlig vor Egudsførsel, opvejer al vor industrielle Udførsel, idet der udføres alene af Eg for 5 Mill. Kr. Saa meget er sikkert, at det tabte Marked i alt Fald ikke kan have haft nogen meget stor Udsvækning, ikke kan have haft nogen meget stor Betydning for vort Land i dets Helhed. Jeg gør dog straks en bestemt Undtagelse for en Industris Bedkommende, som jeg senere skal komme tilbage til, men jeg tror, at med denne ene Undtagelse maa man sige, at det tabte Marked umulig kan have haft en saadan Betydning for vort Land, at vi derefter skulle indrette vor hele Lovgivning, lade Ublandet diktere vor Toldlovgivning i Stedet for selv at indrette den, som den stemmer bedst med vort Liv og passer bedst til vor Hovedproduktion. Man kan alvorlig beklage, naar